

לאפוקי הלימוד מחשן ואפוד, שנאמר בהן זהב.

ופרכינן: אדרבה, דנין רימון שהוא חלק מבגד המעיל מחושן ואפוד שהוא בגד. ולאפוקי הלימוד מפרוכת, דאחל הוא ולא בגד.

ומשנינן: אלא: דנין מאבנט שחוטיו כפולים עשרים וארבעה.

ודנין רימון שהוא בגד, והוא דבר שלא נאמר בו זהב, מאבנט שהוא בגד והוא דבר שלא נאמר בו זהב. ואין דנין רימון שהוא דבר שאין בו זהב מחושן ואפוד שהוא דבר שיש בו זהב.

רב מרי אמר: "תעשנו" כתיב בחושן, לומר תעשנו לזה מעשרים ושמננה חוטים, ולא לבגד אחר.

רב אשי אמר: "ועשית" כתיב בעשיית הרימונים, ללמד שיהיו כל עשיות שלשת מיני החוטים שוות. שיהיה מכל מין עשוי מאותו מספר חוטים.

והיכי נעביד חוט כפול עשרים ושמננה חוטים משלשה מינים, ושיהיה מספר חוטים שוה מכל מין?

נעביד תלתא שלשה מינים דעשרה עשרה חוטים מכל מין — הוו להו תלתין שלשים חוטים.

נעביד תרי שני חוטים דתשעה תשעה, וחד חוט דעשרה — אמר קרא "ועשית", שיהיו כל עשיותיו שוות.

ולכן אי אפשר ללמוד בגזירה שוה מפרוכת שיהיו חוטי הרימון כפולים עשרים ושמננה.

עוד הוינן בה: מעיל שיהיו חוטיו כפולים שנים עשר — מנא לן?

דכתיב [שמות כח] "ועשית את מעיל האפוד

כליל תכלת". גדיל של תכלת, שיהיה כל עב-א חוט קלוע משני חוטים שזורים.

ויליף בגזירה שוה "תכלת תכלת" מפרוכת שכל חוט שזור צריך להיות משהו חוטים. מה להלן בפרוכת כל מין הוא חוט כפול ששה — אף כאן כל חוט משני החוטים השזורים הוא עשוי ששה חוטים.

ופרכינן: ונילף לחוטי המעיל מחוטי שוליו של המעיל ומחוטי רמוניו: מה להלן שמננה — אף כאן שמונה!

דנין מעיל שהוא כלי מפרוכת שהיא כלי.

ואין דנין מעיל שהוא כלי משוליו ורימוניו שהם רק תכשיט כלי.

ופרכינן: אדרבה, דנין גופו של מעיל משוליו ורימוניו שהם גופו של מעיל, ואין דנין גופו של מעיל מעלמא!

ומשנינן: היינו דאמרנן כברייא לעיל, כי "שש" אחד מתוך החמשה — לשאר בגדים, שלא נאמר בהן יש הוא בא. ללמד שגם בהם כפול החוט רק שש.

פרכת שהיא עשויה עשרים וארבעה חוטים, ארבעה מינים דשיתא שיתא, שכל אחד מהם כפול שש — לא דינא ולא דיינא. דבר פשוט הוא ואין צורך לכך בדיון ובדיין.

חשן ואפוד שהוא עשרים ושמננה — מנא לן?